

De WereldKrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Winter 2019 nr. 60

DE VERHUIZING UIT VIGO KOMT STEEDS DICHTERBIJ

Het is inmiddels alweer zo'n twee jaar geleden dat wij u voor het laatst berichtten over het wel en (met name) het wee bij project 74: het grote kattenasiel in Vigo.

Wij moesten u destijds informeren over de enorme bosbranden in het noordwesten van Spanje. Deze branden hadden desastreuze gevolgen voor heel veel zwerfkatten in de provincie Vigo en zelfs de vrijwilligers waren hun leven niet veilig. Maar, dit keer willen wij u aan het eind van het jaar graag laten delen in positief nieuws. Positief is eigenlijk te zacht uitgedrukt want voor de poezen en de verzorgers van "Proyecto Gato" (zoals het asiel heet) lijkt een droom uit te komen!

De trouwe volgers van project 74 weten zich vast nog heel goed te herinneren hoe de vrijwilligers een paar jaar geleden van het ene op het andere moment moesten verkassen. Zoals wij in Spanje wel vaker hebben meegemaakt, was de huur onverwachts opgezegd. Dit hield in dat er binnen twee maanden een ander onderkomen gevonden moest worden voor de ruim 200 katten. Een bijna onmogelijke opgave mede door de beperkte financiële middelen.

Aanvankelijk was men blij toen men om 'twee voor twaalf' een

voormalige timmerwerkplaats had gevonden. De dieren waren immers veilig. Echter vanaf dag 1 was het duidelijk dat de kwaliteit van leven in deze troosteloze omgeving zeer matig was. Er zat helaas niets anders op dan er het beste van te maken en Fátima, Sonia, Pedro en de rest van het team hebben er echt alles aan gedaan om het leven van hun 'amigos peludos' (vert. fluwelen vriendjes) zo aangenaam mogelijk te maken. Om deze fantastische vrijwilligers een hart onder de riem te steken is onze projectmedewerker diverse keren op eigen kosten naar Vigo afgereisd. En iedere keer opnieuw viel het haar op met hoeveel liefde en toewijding de dieren werden verzorgd. Ook ontbrak het geen enkele poes of kat aan voedsel en medische verzorging!

Lees verder op pagina 2

DE VERHUIZING UIT VIGO KOMT STEEDS DICHTERBIJ.... VERVOLG

Het grootste en onoverkomelijk probleem van de locatie midden in de stad was echter de onmogelijkheid om een of meerdere buitenverblijven te realiseren. Dat de dieren nooit naar buiten zouden kunnen heeft vanaf het begin enorm aan de vrijwilligers geknaagd en de laatste twee jaar heeft men naast alle dagelijkse werkzaamheden dan ook onafgebroken gezocht naar een terrein buiten de stad waar dit uiteindelijk wel mogelijk zou zijn.

Fátima Lago, beheerder van het asiel en contactpersoon voor WereldAsielen, rustte niet eerder dan dat zij deze plek gevonden had. Vele locaties vielen af door ingewikkelde wet- en regelgeving en onwillige gemeenteraadsleden; andere locaties bleken veel te duur. Maar Fátima ging onvermoeibaar door!! Voor 'haar' katten moest er toch ergens in Galicië een veilige haven zijn waar zij konden bijkomen en herstellen van een vaak afschuwelijk leven op straat. De 'Engel van Vigo' liet zich niet ontmoedigen en dit heeft geleid tot het recent ondertekenen van het huurcontract met de gemeente Gondomar, in de provincie Pontevedra (niet ver van Vigo verwijderd). Zelfs een belangrijke lokale krant *La Voz de Galicia* (vert.: De stem van Galicië) besteedde ruim aandacht aan dit heuglijke feit. De luchtfoto geeft een goed overzicht van het enorme terrein waarvan men voorlopig slechts 1.500 m² in gebruik zal gaan nemen. De werkzaamheden

zijn al enkele maanden in volle gang, maar de huur zal pas op 1 januari ingaan.

Om dubbele maandlasten te voorkomen én de dieren zo snel mogelijk te kunnen weghalen uit het oude asiel is de afgelopen maanden met man en macht gewerkt om alle dieren vóór 31 december te verkassen.

Op het terrein staan meerdere gebouwtjes waarvan nu nog maar een klein deel is ingericht om de dieren te kunnen huisvesten. Met beperkte middelen, maar met tomeloze inzet is het de vrijwilligers gelukt om de verblijven klaar te maken voor de grote verhuizing. Het team van Proyecto Gato heeft WereldAsielen verzocht om een donatie om verder te kunnen bouwen aan o.a. diverse buitenverblijven. Aangezien onze stichting echter al tien jaar de maandelijkse huur voor haar rekening neemt (naast regelmatig een voerdonatie), zit een extra uitgave er helaas niet in, hoe graag we dit ook zouden willen ... Wij hopen zo dat u als trouwe donateur en lezer van onze WereldKrant bereid bent een bijdrage te doen aan dit geweldige project. Hoe fantastisch zou het zijn als de poezen na jarenlang binnen te hebben gezeten, komend voorjaar een frisse neus kunnen halen ... Wij eindigen dit artikel graag met een korte passage uit een bedankbrief die wij deze maand uit Vigo ontvingen.

"Tod@s los voluntari@s y colaborador@s de Proyecto Gato, asociación protectora de España, queremos agradecer y ensalzar la increíble labor que la FUNDACION WERELD ASIELEN ha desarrollado a lo largo de los últimos diez años, a favor del bienestar de los animales, sin importar su raza, condición ni país de origen.

A lo largo de estos años su colaboración ha sido imprescindible para esta asociación, ProyectoGato."

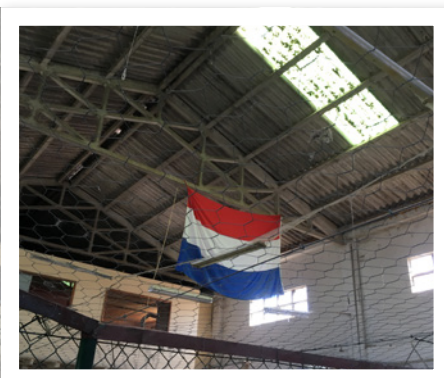
In deze brief wordt benadrukt hoe dankbaar men is voor onze steun, hoe belangrijk (én onmisbaar) deze is voor het welzijn van alle katten die in de afgelopen tien jaar in het asiel zijn opgevangen.

In deze tijd van het jaar zou het mooi zijn stil te staan bij de ware Kerstgedachte; liefde en aandacht voor elkaar. Voor mens en dier...

Helpt u ons alstublieft mee de droom van de vrijwilligers te laten uitkomen? U kunt uw bijdrage overmaken op rekening NL20 TRIO 0198 3427 56 o.v.v. Project 74: VIGO. Ook namens alle vrijwilligers van WereldAsielen heel hartelijk dank!!

Wilt u helpen?

Vermeld dan svp Project 74
Vigo, bij uw donatie.

IK VEROORDEEL U...

WereldAsielen neemt u mee terug in de tijd. Het is 2011. Zes ernstig verwaarloosde honden worden door de medewerkers van asiel Krotoszyn, project 95, weggehaald bij hun harteloze eigenaar, tevens een jager. De honden hebben tot dan toe onder erbarmelijke omstandigheden geleefd, zonder toegang tot water en voedsel en ze zijn er zeer slecht aan toe.

Een hond overleeft de redding niet, een andere moet een pootamputatie ondergaan. Eenmaal goed verzorgd knappen de honden enorm op. Voor twee honden, prachtige Podhalanski herders, stromen de verzoeken voor adoptie binnen. Helaas dienen de honden als 'bewijs' in de strafzaak tegen de eigenaar en moeten ze op zijn minst twee jaar lang in asiel blijven...

Er wordt aangifte gedaan, een rechtszaak volgt en het duurt allemaal lang, heel lang... Uiteindelijk wordt de eigenaar veroordeeld tot 6 maanden voorwaardelijke straf met 3 jaar proeftijd. Jammer genoeg is de officier van justitie 'vergeten' ontneming van honden te vorderen. Van de andere honden heeft de eigenaar inmiddels afstand gedaan, maar de twee prachtige herders keren terug naar het huis van de eigenaar.

Inmiddels is het 2013. De vrijwilligers van asiel Krotoszyn volgen hem stiekem om te zien waar de honden naar toe worden gebracht en zodoende zicht te houden op de situatie.

Wat wordt gevreesd, gebeurt... de honden worden weer opgesloten, in een ruimte zonder daglicht zelfs, wederom zonder eten en drinken... De twee Podhalanski herders zijn er dit keer nog slechter aan toe dan drie jaar geleden. Ook al duurt het lang, (aangezien je de gezaghebbende instanties aan je kant hebben, hetgeen niet vanzelfsprekend is), het asiel grijpt weer in, tot twee keer toe zelfs. De eerste poging mislukt helaas vanwege de ontbrekende toestemming van de gemeentelijke dierenarts, maar de tweede poging slaagt.

We schrijven 2015... wederom wordt aangifte gedaan en volgt een rechtszaak, vervolgens nog een...

Het is inmiddels 2019. In augustus van dit jaar heeft de rechter de uitspraak gedaan: 3 maanden onvoorwaardelijk. Acht jaar duurt deze strijd al. Het vonnis is echter nog niet onherroepelijk, een hoger beroep volgt. Deze twee herders hebben het niet meer meegemaakt...

Dit is slechts een greep uit de verhalen waarmee onze contactpersonen te maken hebben. Naast het geweldige werk van het opvangen en verzorgen van honden, starten ze ook veel rechtszaken, om het verwaarlozen van dieren tegen te gaan. WereldAsielen heeft diep respect voor deze niet aflatende strijd.

Mocht u met deze vrijwilligers mee willen vechten, dan kunt u dit project steunen met een donatie. Alvast onze hartelijke dank!

Wilt u helpen?

Vermeld dan svp Project 95 Krotoszyn, bij uw donatie.

HET WORDT WEER WINTER...

Het is nog maar 2 WereldKranten geleden dat WereldAsielen uitgebreid aandacht schonk aan het werk van moeder en zoon Birsen uit Kütahya, Turkije. Deze twee mensen maken al jaren diverse voerrondes per dag via verschillende routes door de stad, de buitenwijken om uiteindelijk in de bergen te

eindigen. Overal zijn roedels honden, groot en klein, soms bestaand uit slechts 4 honden, soms uit 30 of meer.

Alle honden kennen het autootje van Levent Birsen, want dat autootje betekent een antwoord op een knorrende maag en als het mee zit zelfs een knuffel. Niet alle honden

zijn voerrondes om ze vervolgens als 'bewijs' naar de projectmedewerker te sturen. Hoewel er gesteriliseerd wordt door de gemeente is dat niet voor ieder dier het geval en zodoende zijn in veel roedels ook pups te zien.

WereldAsielen weet het; het is een verhaal als alle andere en zwervdieren met honger zullen er altijd zijn...

Maar als deze twee mensen, (moeder Sünay al in de 70!), het niet opgeven, wie zijn wij dan om ze te laten vallen?

Het is bijna Kerst en met Kerst zijn we nog verdraagzamer en meer vervuld van liefde dan anders. Tenminste, dat hopen we en daarom durven we u nogmaals om een donatie te vragen..

Namens de projectmedewerker, Levent en Sünay Birsan en de honderden viervoeters; heel erg bedankt!

Wilt u helpen?
Vermeld dan svp Project 52,
bij uw donatie

durven dat; met name in de bergen zitten veel schuwe dieren die er na gesteriliseerd te zijn door de gemeente gedumpt en achtergelaten worden, ongeacht hun conditie.

Levent en Sünay zijn hun enige hoop op wat voedsel. WereldAsielen steunt dit project al jaren met voerdonaties en verder halen moeder en zoon overal waar ze kunnen slachtafval en oud brood op.

De verzoeken om donaties komen met grote regelmaat binnen bij WereldAsielen en zoals Levent en Sünay de enige hoop zijn voor de honderden honden, zo zijn wij de enige hoop voor deze twee mensen, Slechts één andere kleine Duitse stichting steunt ook, maar kan dit

slechts doen in de vorm van 10 zakken droogvoer per maand. Om u een beeld te geven van de hoeveelheden die nodig zijn: in de winter worden wel 50 grote zakken (à gemiddeld 9 euro per zak) rondgebracht!

Ook deze week kwam weer een verzoek om een donatie binnen; het wordt al weer een stuk kouder en met name in de bergen is het guur en onherbergzaam. En dan is er nog niet eens sneeuw gevallen. De dieren hebben alle energie nodig om warm te blijven en derhalve zijn ze ook hongeriger.

De foto's dateren van betere tijden wat het weer betreft; tevens zijn ze van matige kwaliteit. Toch worden ze trouw gemaakt door Levent tijdens

JOSÉ EN ANA ORNAQUE EN 'HUN OUDJES' ONTVANGEN BEZOEK!

Net als vorig jaar ontvingen José en Ana ook deze zomer bezoek van één van onze donateurs. Vanaf haar vakantieadres aan de Costa Brava ging Silvia Gerding een dagje naar het gepensioneerd echtpaar dat in en om hun huis zo'n 90 honden verzorgt. Hieronder leest u Silvia's verslag van het bezoek dat zo'n diepe indruk op haar maakte.

Geen kerstontbijt, geen pakjes onder de boom en ook geen gasten... Zo werden in WereldKrant 57 de kerstdagen beschreven van José en Ana Ornaque in Massanes.

Ik besluit dat ik ze ga bezoeken, tijdens onze zomervakantie van dit jaar.

Eindelijk is het zover. Het is wel een uitdaging om er te komen, want hun adres is niet bekend op mijn TomTom, niet via een online routeplanner en zelfs Google Maps kan het niet vinden. Gelukkig kunnen we in een dorpje dichtbij afspreken, daar ontmoet ik Ana en rijd ik het laatste stukje achter haar aan.

Achter het toegangshek staat al een groep honden te wachten. Vol enthousiasme worden we hen begeleid als we het pad aflopen naar

hun huis. Jeetje, wat wonen deze mensen op een afgelegen plek. Bij het huis aangekomen staat José op ons te wachten. De kennismaking is hartelijk en ik voel me meteen welkom.

[Lees verder op pagina 5](#)

JOSÉ EN ANA ORNAQUE EN 'HUN OUDJES' ONTVANGEN BEZOEK! VERVOLG

Ik kijk eens goed om me heen, hoeveel honden zijn hier? Het kleine welkomstcomité is inmiddels uitgegroeid naar een groep van ongeveer 80 honden. Groot, klein, knuffelaar, wat schichtig, alles is vertegenwoordigd. Het is ook meteen duidelijk dat dit geen jonge honden zijn. De meeste zijn al behoorlijk op leeftijd, sommige zijn ziek.

Ik krijg een rondleiding over hun terrein. Rond hun huis is ruimte genoeg. Veel groen, bomen en struiken voor schaduw. De honden kunnen rennen, graven en er is van alles te snuffelen. In mijn beleving een paradijs voor honden. José wijst aan tot hoever het terrein gaat en vertelt mij vol trots dat de honden helemaal vrij zijn om over het terrein te lopen. Vroeger deden ze dat ook zegt hij, maar inmiddels zijn ze zo oud dat ze liever veilig dicht bij elkaar blijven. En vooral dicht bij José.

Dat is wat ik zie gebeuren. Waar José is, zijn 80 honden; staat José op, dan lopen er 80 honden achter hem aan. Zit José op een stoel, dan liggen er 80 honden om hem heen te slapen. Ik ben diep onder de indruk!

De honden zijn niet gewend aan bezoek, ze zijn wat onrustig en draaien om ons heen. Als we na de rondleiding een kopje koffie drinken worden ze wat rustiger en uiteindelijk ligt de groep rustig om ons heen.

Natuurlijk wil ik meer weten over de honden. Hoeveel zijn het er precies? Waar komen ze vandaan? Hoe oud zijn ze? Het communiceren is soms wat lastig, José spreekt alleen Spaans en Ana een beetje Engels. Ik een beetje Spaans en al met al komen we toch nog aardig tot een gesprek. Ze nemen alle tijd voor mijn vragen. Alle honden hebben een naam, waar ze ook nog eens naar luisteren. José weet ook van elke hond hoe oud hij is en waar hij vandaan komt. Veel van de verhalen zijn triest.

Ik vind het bijzonder om zo'n grote groep honden bij elkaar te zien. Ik verbaas me hoe goed het gaat onderling. Op een paar honden na, die op een omheind terrein achter hun huis verblijven, omdat ze niet in de groep kunnen, lopen alle honden door elkaar. Ze hebben het naar hun zin. Het totaal aantal honden dat door Ana en José verzorgd wordt komt daarmee op bijna 90.

Als in de middag de temperatuur behoorlijk oploopt, verplaatsen veel honden zich naar binnen. Daar is het koeler en er staat een waaier aan. De honden mogen binnen overal komen. Sommige willen graag bij de waaier liggen. Andere kiezen ervoor om een plekje in de hal of de keuken te zoeken. Een van de honden kiest de open haard als plek voor een dutje.

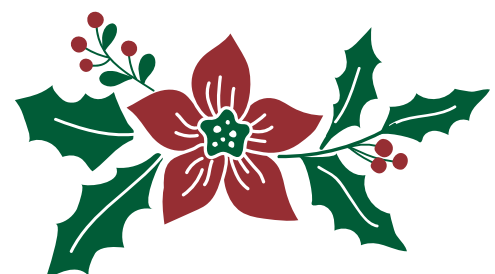
Ana en José hebben het zwaar. José gaat fysiek achteruit en ook Ana is niet de jongste meer. Ze wordt in september 65 jaar. Ze staan er alleen voor om de honden te verzorgen. Er is echt niemand op wie ze een beroep kunnen doen voor hulp. Omdat er altijd een van hun bij de honden is, kunnen ze zelfs nooit samen op pad! De honden zijn oud en vele hebben medische zorg nodig. De verzorging van de honden kost veel geld en de steun van WereldAsielen is hier heel erg hard nodig.

Aan het eind van de middag rijdt ik terug naar mijn vakantieadres. Ik ben zo enorm blij dat ik deze ontzettend lieve mensen heb mogen leren kennen. Ik ben diep onder de indruk van hoe ze het tot hun levenstaak hebben gemaakt om straathonden te redden. Met hoeveel liefde en toewijding ze de honden verzorgen. Maar ik ben ook bedroefd omdat ze het zo moeilijk hebben. Het is moeilijk om te zien dat deze mensen die in betere tijden tot 150 honden op hun terrein verzorgden nu beetje bij beetje moeten inleveren.

Maar wat zijn deze mensen dapper: Elke dag gaan ze weer voor de dieren, maken zij er het beste van ondanks de beperkte financiële middelen, de lichamelijke achteruitgang en het sociale isolement. Ze gaan door en door en door...

Wilt u helpen? Dat kan!
Vermeld svp bij uw donatie
Project 82.

ONVERWACHTE HULP IN ORASJE

Een aantal maanden geleden zat Svjetlana van asiel Posljednja Oaza (vert. Laatste Oase) in Orasje, Bosnië (project 18) met haar handen in het haar.

De inmiddels op leeftijd zijnde eigenaresse kwam vrij plotseling zonder personeel te zitten.

Twee van de drie vaste medewerkers moesten vanwege gezondheidsredenen stoppen met hun zware werkzaamheden. Slechts samen met Mara moest ze het hele asiel runnen. Beiden hebben geen rijbewijs dus het was nauwelijks uitvoerbaar om 170 honden hun dagelijkse verzorging en voer te geven.

Tot daar opeens twee paar helpende handen tevoorschijn kwamen!

Stojan en Savo meldden zich en ze begonnen direct. Deze mannen bleken ontzettend handig, iets dat nu al geresulteerd heeft in het aanleggen en vernieuwen van verschillende waterleidingen en het vervangen of opnieuw lassen van verschillende hekken die er voor moeten zorgen

dat de honden van elkaar gescheiden kunnen worden.

Voeg daar nog aan toe het verruimen van verschillende kennels zodat de honden veel meer bewegingsvrijheid hebben gedurende de dag en het zal u duidelijk zijn dat Svjetlana en Mara hopen dat deze samenwerking heel lang mag voortduren!

WereldAsielen is blij met dit positieve bericht uit Orasje!

Wilt u helpen? Dat kan!
Vermeld svp bij uw donatie
Project 18.

TOT SLOT...

Het bestuur en alle andere vrijwilligers van WereldAsielen willen u ook dit jaar heel hartelijk bedanken voor uw royale steun en betrokkenheid én hopen dat u dit wil voortzetten in het nieuwe jaar.

Voor donateurs die een kerstpakket ontvangen en niet blij worden van alle inhoud: WereldAsielen kan deze cadeaus heel goed gebruiken voor de loterij op de evenementen waar we zoveel mogelijk aanwezig proberen te zijn in het kader van naamsbekendheid en fondsenwerving. In de WereldKrant en op de website vindt u de contactgegevens. Alvast hartelijk dank.

Rest ons nog u heel fijne feestdagen met uw dierbare viervoeters en familie te wensen en een gezond, voorspoedig en diervriendelijk 2020!!

Ons doel

WereldAsielen streeft ernaar om de leefomstandigheden van zwerfdieren te verbeteren door structureel fondsen te werven voor (acute) medische hulp en voedsel t.b.v. kleinere tot middelgrote asielen of hulpprojecten. Vaak vindt dit plaats in een omgeving die wordt geteisterd door armoede, oorlog of natuurgeweld. Het ondersteunen en stimuleren van sterilisatieprojecten zien wij als een primaire doelstelling, waarmee het duurzame en structurele karakter van ons handelen wordt benadrukt.

Wilt u meer weten?

06 - 12 50 52 49 of
info@wereldasielen.nl

Verzoek aan onze donateurs

Wilt u zo vriendelijk zijn om bij een betaling het 16-cijferige betalingskenmerk te vermelden? Dit maakt het verwerken van uw betaling een stuk eenvoudiger. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Stichting WereldAsielen
Postbus 8040
1180 LA Amstelveen
T 06 - 12 50 52 49
E info@wereldasielen.nl

IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
BIC TRIONL2U
KvK 30199950
ANBI 8139.21.600

www.wereldasielen.nl